

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO DI SUA SANTITÀ FRANCESCO IN CILE E PERÙ (15-22 GENNAIO 2018)

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 21. siječnja

2018. [\[Multimedia\]](#)

Peru je zemlja „puna svetosti“

Draga mladeži, drago mi je biti ovdje s vama.

Ti susreti su za mene vrlo važni, posebno u ovoj godini u kojoj se pripremamo za Sinodu o mladima. Vaša lica, vaše težnje i vaši životi važni su za Crkvu i moramo im dati važnost koju zaslužuju. Moramo imati hrabrost koju su imali mnogi mladi ljudi ove zemlje koji se nisu bojali ljubiti i utrošiti vlastite živote za Isusa.

Dragi prijatelji, koliko samo primjera imate! Mislim na svetog Martina de Porresa. Ništa nije moglo spriječiti toga mladog čovjeka da ostvari svoje snove, ništa ga nije moglo spriječiti da utroši svoj život za druge, ništa ga nije moglo spriječiti da ljubi, a on je to činio jer je iskusio da je Gospodin prvi njega ljubio, takvog kakav jest, a bio je mulat koji je u mnogočemu oskudijevao. Čisto ljudski gledano, čak i u očima njegovih prijatelja, činilo se da mu je suđeno da bude „gubitnik“, ali je znao činiti nešto što će postati tajnom njegova života: znao je vjerovati. Vjerovati u Gospodina koji ga je volio. A znate li zašto? Zato što je Gospodin prvi u njega stavio svoje pouzdanje; baš kao što vjeruje u svakog od vas i nikada se neće umoriti vjerovati. Svakome od nas Gospodin povjerava nešto i odgovor je taj da mu vjerujemo. Neka svaki od vas sada razmisli u svome srcu: „Što mi je Gospodin povjerio? Što mi je Gospodin povjerio?“ Neka svi razmišljaju o tome. „Što je to u mom srcu što mi je Gospodin povjerio?“

Mogli biste mi reći da je to katkad vrlo teško. Ja vas razumijem. U tim trenucima mogu nas salijetati negativne misli, možemo osjetiti kako nas preplavljaju različite situacije i čini se da mi ostajemo „izvan svjetskog prvenstva“; čini se da oni pobjeđuju. Ali nije tako, čak i u trenucima u kojima smo eliminirani, nastavite vjerovati.

Ima trenutaka u kojima ćete možda misliti da će vam biti onemogućeno da ostvarite svoje želje i snove. Svi prolazimo kroz takve situacije. U tim trenucima, kad se čini da se vjera gasi, ne

zaboravite da je Isus uz vas. Ne priznajte poraz! Ne gubite nadu! Ne zaboravite svece koji nas prate s neba. Obratite im se, molite se i ne umarajte se utjecati njihovu zagovoru. To nisu samo sveci prošlosti već i sadašnjosti: ova ih zemlja ima mnogo, jer je zemlja „puna svetosti“. Peru je zemlja „puna svetosti“. Tražite pomoć i savjete od osoba za koje znate da mogu dati dobre savjete jer njihova lica zrače radošću i mirom. Neka vas prate te tako napredujte na životnom putu.

Ali, ima još nešto: Isus vas želi vidjeti u pokretu. On želi vidjeti da ostvarujete svoje ideale i da s oduševljenjem slijedite njegove smjernice. On će vas odvesti na put blaženstava, put koji nije nimalo lagan, ali je uzbudljiv, to je put kojim čovjek ne može putovati sam, njime se mora putovati zajedno, gdje svaki član može surađivati dajući najbolje od sebe. Isus računa na tebe kao što je davno učinio sa sv. Ružom Limskom, sv. Turibijem, sv. Ivanom Maciasom, sv. Franjom Solanom i mnogim drugima. I danas te pita jesi li, poput njih, spreman, spremna slijediti ga [odgovaraju: „Da“]. Danas, sutra, jesi li voljan, voljna slijediti ga? [odgovaraju: „Da“]. A za tjedan dana? [„Da“]. Nemoj biti tako siguran, nemoj biti tako sigurna. Gledajte, ako želite biti spremni slijediti ga, zamolite Ga da vam pripravi srce da budete spremni slijediti ga. Je li to jasno? [odgovaraju: „Da“].

Dragi prijatelji, Gospodin vas gleda s nadom, nikada se ne da obeshrabriti zbog nas. Možda se nama dogodi da se obeshrabrimo zbog nekog prijatelja, prijateljice, jer smo mislili da je dobar, da je dobra a onda smo naprotiv vidjeli da nije bio tako dobar, da nije bila tako dobra i obeshrabrimo se i ne družimo se više s njim ili s njom. Isus se nikada ne obeshrabri, nikada: „Oče, kad biste vi samo znali za stvari koje činim..., jedno govorim a drugo činim, moj život nije posve čist...“. Ali, usprkos svemu, Isus nije obeshrabren vama. A sada se zadržimo kratko u šutnji. Svi te u svoje srce da vidite kakav je vaš život. Pogledaj u svoje srce i vidjet ćeš da postoje trenuci s dobrim stvarima i postoje trenuci sa stvarima koji nisu tako dobre. Usprkos tome Isus nije obeshrabren zbog vas. I u svome srcu mu reci: „Hvala ti Isuse, hvala ti jer si me došao pratiti još dok sam bio u ružnoj situaciji. Hvala ti, Isuse“. Recimo to svi zajedno: Hvala ti, Isuse. [ponavljaju: „Hvala ti, Isuse“].

Znam da svi volimo vidjeti digitalno poboljšane fotografije, ali to vrijedi samo za slike; ne možemo „fotošopirati“ druge, svijet ili sebe. Filtriranje boja i visoka razlučivost funkcioniraju dobro samo u videozapisu; nikada ih ne možemo primijeniti na naše prijatelje. Postoje slike koje su vrlo lijepe, ali su potpuno lažne. Dopustite mi da vam kažem da se srce ne može „fotošopirati“, jer tu treba pronaći autentičnu ljubav i istinsku sreću i tu se pokazuje tko ste: kakvo vam je srce?

Isus ne želi da imate „uljepšano“ srce. On te ljubi takvog kakav jesi i ima san koji želi ostvariti sa svakim od vas. Ne zaboravite to, on se ne obeshrabruje zbog nas. Ali ako se vi obeshrabrite pozivam vas da uzmete u ruke Bibliju i prisjetite se prijatelja koje je Isus izabrao, koje je Bog izabrao. Mojsije je imao govornu manu; Abraham je bio star; Jeremija vrlo mlad; Zakej niskog rasta; učenike, kad im je Isus rekao da se trebaju moliti, svladao je san; Marija Magdalena je bila javna grešnica, Pavao progonitelj kršćana; a Petar ga je zanijekao..., i kasnije postao papa, ali ga je zanijekao... I mogli bismo nastaviti s tim popisom. Isus te želi takvog kakav jesi, baš kao što je

htio te svoje prijatelje takve kakvi su bili, s njihovim nedostacima, sa željom da se poprave, ali takvog kakav jesi, takvog te Gospodin ljubi. Ne moraš se dotjerivati, ne moraš uljepšavati svoje srce, već se pokaži Isusu takvim kakav jesi da ti On može pomoći ići naprijed u životu.

Kad nas Isus gleda, ne misli na to koliko smo savršeni, već na svu ljubav koju imamo u srcu da mu je dajemo i da ga slijedimo. To je za njega najvažnije, najveće: koliko imam ljubavi u svom srcu? I želim također da taj odgovor upravimo također našoj Majci: „Majko, ljubljena Djevice Marijo, pogledaj ljubav koju imam u svom srcu. Je li ona mala? Je li velika? Ne znam je li ljubav". I budite sigurni da će vas pratiti u svakom trenutku života, na svim raskrižjima vašeg putovanja, osobito u onim trenucima kada budete morali donositi važne odluke. Nemojte se obeshrabriti, ne dajte se obeshrabriti! Krenite naprijed, svi zajedno! Jer je život vrijedan da ga se živi visoko uzdignuta čela. I Bog te blagoslovio.

Nalazimo se na glavnom trgu Lime, malom mjestu u relativno malom gradu na svijetu, ali svijet je mnogo veći i pun je gradova i naroda, pun je i problema, pun ratova. Danas sam doznao za vrlo zabrinjavajuću vijesti iz Demokratske Republike Kongo: sjetimo se Konga! U ovim trenucima, s ovog trga, sa svim ovim mladim ljudima, tražim od vlasti, od onih koji imaju odgovornost u svojim rukama i od svih u toj ljubljenoj zemlji, da ulože najveći trud i napor kako bi se izbjegao svaki oblik nasilja i pronašlo rješenja u korist općeg dobra. Svi se zajedno, u tišini, pomolimo na tu nakanu, za našu braću i sestre u Demokratskoj Republici Kongo.

[Molitva Anđeo Gospodnji i apostolski blagoslov]